जरामरणरोगैश्व समाविष्टः प्रधानवित्। चेतनावत्यु चैतन्यं समं भूतेषु पश्यति। नि विद्यने ततः कत्तं मार्गमाणः परं पदं । तस्वोपदेशं वच्यामि यायातव्यन मत्तम । शाश्वतखाव्ययखाय यद्ख ज्ञानम्त्रमं। प्राच्यमानं मया विप्र निवेधिद्मश्रेषतः। इति श्रीमहाभारते श्राश्वमेधिके पर्वणि श्रनुगोतापर्वणि श्रष्टादशोऽध्यायः॥ १८॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ यः खादेकायने लोनख्यों किश्चिद्चिन्तयन्। पूर्वं पूर्वं परित्यच्य स तोर्णे बन्धनाद्भवेत्। सर्वमित्रः सर्वमहः श्रमे रक्ती जितेन्द्रियः। व्ययेतमयमन्यस त्रात्मवानाच्यते नरः। त्रात्मवत्मर्वभूतेषु यथरेन्त्रियतः ग्रुचिः। त्रमानी निर्भीमानः सर्वता मुक्त एव सः। जीवितं मर्णञ्चाभे सुखद्ःखे तथैव च । लाभालामे प्रियदेखे यः समः स च मुच्यते। न कस्यचित् स्पृहयते नावजानाति किञ्चन। निर्दन्दो वीतरागात्मा सर्वया मुक एव सः। श्रनित्रय निर्वे अर्गपत्यय यः कचित्। त्यकधर्मार्यकामय निराकाङ्को च मुचते। नैव धर्मी न चाधर्मी पूर्व्वापचितहायकः । धातुचयप्रशान्तात्मा निर्देन्दः स विमुच्यते । त्रकर्मवान् विकाञ्चय पर्येज्ञगद्शायतं। त्रयत्यमङ्गं नित्यं जनास्युजरायतं। वैराग्यबुद्धिः सततमातादीवव्यपेवकः। त्रात्मबन्धविनिकीचं स करात्यचिरादिव। त्रगन्धमरमस्पर्भमशब्दमपरियहं। त्रक्षमनिभन्नेयं दृष्ट्वात्मानं विमुच्यते। पञ्चभूतगृषेहीनममूर्त्तमद्हेतुकां। त्रगणं गुणभोकारं यः पायति स मुचने। विहाय सर्व्यंकल्यान् बुद्धाः शारीरमानसान्। शनैर्निर्वाणमाप्नाति निरिन्धन दवान तः। सर्वमंस्कार निर्माको निर्दन्दे। निष्परिग्रहः। तपसा दन्द्रियग्रामं यश्चरेताक एव सः। विम्तः सर्वसंस्कारैसाती ब्रह्म सनातनं। परमाञ्जाति संग्रान्तमचलं नित्यमचरं। त्रतः परं प्रवद्यामि यागशास्त्रमन्तमं। युच्चनः विद्वमात्मानं यथा पर्यन्ति यागिनः। तस्रोपदेशं वच्छामि यथावत्तत्त्रवाध मे । यैदीरैयारयत्रित्यं पायत्यात्मानमात्मिन । दिन्द्याणि तु संहत्य मन त्रातानि धारयेत्। तीवं तहा तपः पूर्वं मोवयोगं समाचरेत्। तपस्वी सततं युक्ती यागशास्त्रमयाचरेत्। मनीवी मनसा वित्रः पश्यकात्मानमात्मिनि। स चेच्छक्रीत्ययं माध्यांक्रमात्मानमात्मनि । तत एकान्तशीलः स प्रथत्यात्मानमात्मनि। संयतः सततं युक्त श्रात्मवान् विजितेन्द्रियः। तथा य श्रात्मनात्मानं संप्रयुक्तः प्रपश्यति। यया हि पुरुषः खप्ने दृष्ट्वा पायत्यसाविति। तथा रूपिनवात्मानं साध्युकः प्रपायति। द्षीकाञ्च यया मुझात्क शिविष्कृष दर्भयेत्। यागी निष्कृष चात्मानं तथा पर्यात देहतः। मुझं भरीरमित्याङ्गरिषीकामात्मनि त्रिता। स्तिन्धानं प्रोतं ये।गविद्धिरन्त मा यदा हि युक्तमात्मानं सम्यक् पर्यात देहस्त्। न तस्येहेश्वरः कश्चित्रे लोक्यस्यापि यः प्रभः। श्रन्यान्याश्वापि तनेवा येथेष्ट प्रतिपद्यते । विनिद्य जराम्द्यं न श्रीचिति न इयति । देवानामिप देवलं युक्तः कार्यते वशी । ब्रह्म चाव्ययमाप्ताति हिला देहमशायतं।

KEK

480

188